

Základní vybavení

- **Lano** berte raději tenké dvojité, takzvané poloviční, dlouhé padesát nebo šedesát metrů. Když bude na dvojito, těžko se najednou oba prameny předřou o ostrou skalní hranu nebo si je nechtěně přesečnete cepínem. U jednoduchého lana taková možnost vždycky existuje.
- Nikdy nezapomínejte na **přilbu**, protože odlomené kusy ledu od vlastního cepínu nebo spolulezce někde nahoře nad vámi jsou těžké, ostré a nikdy nevíte, zda netrefí právě vaši hlavu.
- Za bezpečnostní postroj slouží výhradně **kombinace hrudního a sedacího úvazku**. První vám nedovolí spadnout hlavou dolů a druhý umožní pohodlné zachycení případného pádu a slánění na pevnou zem. Někteří lezci používají jen sedací část, což je ovšem překonaný způsob, neboť při pádu hrozí těžké až smrtelné úrazy hlavy a páteře.
- **Mačky** si kupujeme podle bot, které nosíme. Pokud dáváme přednost pohodlnějším koženým pohorkám, musíme použít takzvané vázací modely, které se k botám připínají pomocí řemínků. Za pohodlí bot se ovšem platí menší jistotou při lezení. Méně pohodlné plastové boty

umožňují připnout mačky podobným vázáním, jako mají dětské lyže. Na botách drží jako ulité a zapínání je výrazně příjemnější než vázání. Vázací mačky se tedy používají především při jednodušších výstupech nebo pro chůzi po ledovci, kdežto rychloupínací na těžké horolezecké túry.

● **Cepíny** jsou v hodně strmých ledech potřeba dva. (Specialisté si berou do vysokých stěn pro všechny případy ještě třetí náhradní.) Čím je túra jednodušší a vede více ve sněhu než v ledu, tím je lepší dlouhý cepín. Jeho zobák má tvar do oblouku a na druhé straně zobáku je vždy umístěna lopatka na odhrabání sněhu nebo odsekání ledu.

● K běžné výbavě ledových výstupů patří **brýle proti odskakujícím kouskům ledu, nepromokavé rukavice** až k předloktí, nepromokavé a při tom prodyšné bundy i kalhoty, návleky zamezující padání sněhu do bot a většinou i turistické lyže s nalepenými tuleními pásy nebo aspoň sněžnice.

● Samozřejmostí jsou běžné horolezecké součástky jako **karabiny, popruhy, skoby, slaňovací brzdy a vklíněnce**.

Tipy na další ledopády

- **Čechy:**
Kytlice u Děčína (lom)
Adršpach (jezíčko)
Hřensko (Stříbrná stěna)
Javorové jezero na Šumavě
Štěchovice (potoky po obou stranách Vltavy)
Mařenka (skála u Slap)
Špindlerův Mlýn (umělá stěna)
- **Morava:**
Bělá v Jeseníkách

- Děhylov u Ostravy (lom)
Hrádek nad Moravicí (náhon)
- **Slovensko:**
Vysoké Tatry
Slovenský ráj
- **Rakousko:**
údolí Maltatal
- **Itálie:**
Dolomity
- **Francie:**
masiv Mont Blancu

Informace

- Učebnice zimního horolezectví: www.volny.cz/yeti
- Jištění proti pádu: <http://sakal.stredozem.cz>
- Zásady provozování bezpečného lezení: www.horosport.cz
- Poslední tištěný průvodce pro zimní lezení v Krkonoších vyšel ve svazku Nepískovcové skály v Čechách (2. díl) v roce 1987.

Občas ho lze půjčit ve veřejných knihovnách. Ostatní české a moravské ledy nejsou nikde souhrnně popsány.

● Nejlepší období pro návštěvu krkonošských a jizerskohorských ledů je obvykle od prosince do února. Koncem února již bývá dost sněhu a hrozí prachové laviny, v březnu a dubnu dokonce jarní laviny z těžkého mokrého sněhu.

→ na tyčové turistické značení. Pokud to neuděláte, můžete se zřítit právě s utrženou převějí nazpátek do údolí.

Tady někde se udála první krkonošská horolezecká tragédie po mnoha letech. V roce 1998 se dva pardubičtí horolezci zřítili se sněhovým převisem dvě stě metrů do Astmanova žlabu. Jeden byl mrtvý již při dopadu a druhý se zraněný doplzl čtyři sta metrů k otočce běžkařské trati Buď fit. Nedaleko záchranu se však propadl do Labe a již neměl síly se z něho dostat.

V blízkém okolí otočky jsou v lese kratší čistě ledové výstupy. Nejvíce se leze ve skalnatém úbočí po pravé straně Labe. Z něho stéká kompaktní ledová stěna vysoká dvacet metrů. Tady cvičí i začátečníci, protože ledy lze obejít lesem a nahoře upevnit bezpečnostní lano.

Budete-li mít trochu času navíc, doporučujeme vyzkoušet anebo aspoň obdivovat nejkrásnější led této oblasti. Stéká jako nit úzkým, deset metrů vysokým pramenem po absolutně hladké skále. Dostaneme se k němu po modré turistické stezce. Opustíme trasu Buď fit, přejdeme lávkou, projdeme mlázím a jsme v levotočivé zatáčce, kde začíná svah prudce stoupat. Led stéká ze skály přímo nad námi.

Pár menších rampouchů se podle vývoje počasí objevuje i mezi jednotlivými skalami na levém břehu Labe.

Do spodní části Labského dolu se dostaneme na běžkách od dolní stanice lanovky na Medvědin po trase Buď fit. Je nutno počítat s tím, že je upravovaná pouze pro klasický běh a ne pro bruslení. ●

Jakub Turek

jakubturek@seznam.cz

Snímek: Jakub Turek